ročník 10.
číslo 3.

JÁKOB

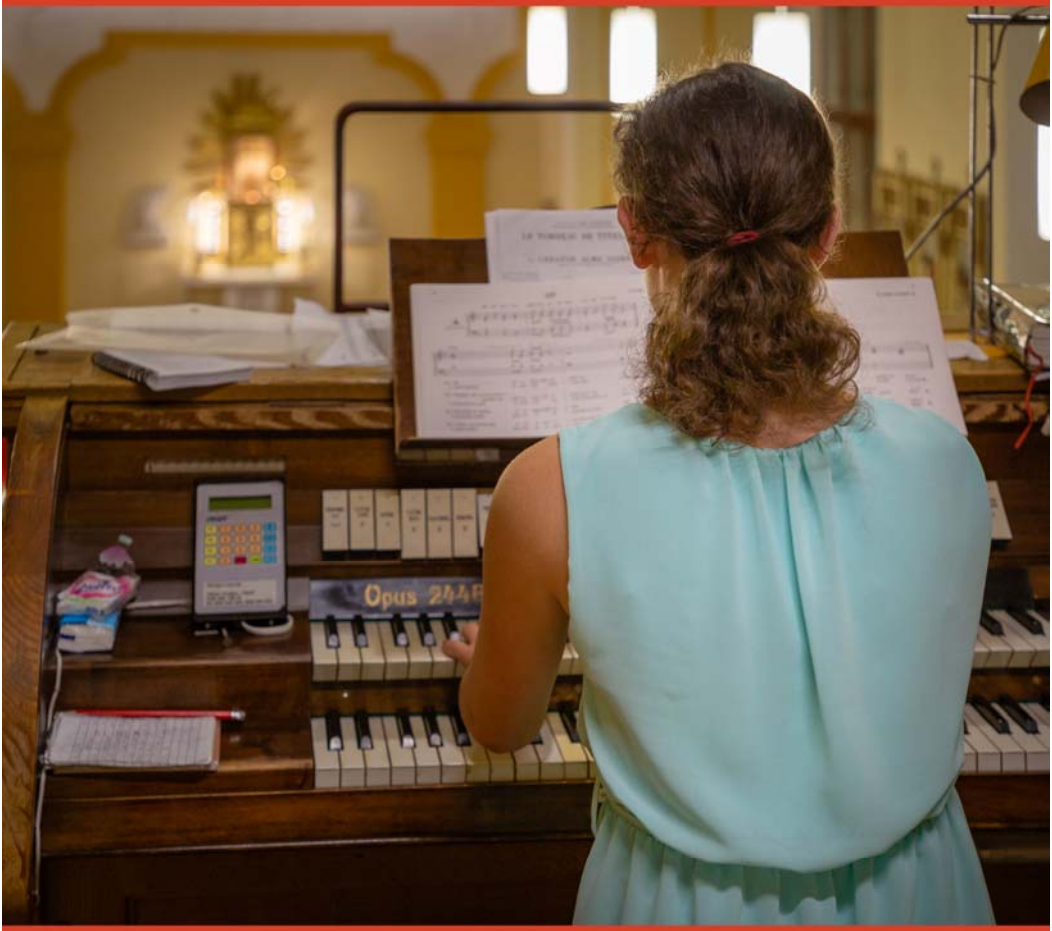

vlčnovský farní zpravodaj

PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2018

VÝZVY ÚKOLY INFORMACE

Milí farníci,

měsícem září jsme zahájili nový školní a pastorační rok, do kterého vás chci všechny nejen pozdravit, ale také pozvat ke spolupráci i trávení společných chvil klidu a nového načerpání sil.

Časopis Jákob – jeho 3. číslo – většinou vychází až na podzim, letos je to dřív z důvodu podání informací o zahájených opravách, mezi nimiž dominuje oprava našich varhan. Proto se v tomto čísle dočtete jak o varhanách obecně, tak něco z historie i současnosti těch našich. Po několik měsíců nás bude při bohoslužbách doprovázet zvuk varhan digitálních, ale věříme, že o Vánocích již zazní v plné kráse královský nástroj na kůru. V rámci opravy bude mimo jiné vyčištěna a konzervována varhanní skříň, která utrpěla jak při výmalbě kostela, tak přítomností červotoče. Největší položkou opravy bude kompletní výměna membrán (z přírodní kůže) v celém nástroji. Dále budou vyčištěny a přetěsněny všechny vzduchovody, vyčištěny píšťaly a dodán nový ventilátor. Vše nakonec završí naladění nástroje a instalace nových kláves v obou manuálech.

Dalším soustem v započatých opravách bude první fáze statického zajiště-

ní farní budovy. Ta spočívá v zajištění zdi staré farní budovy od horního konce. Další fáze budou následovat v příštích letech, kdy patrně dojde ke svázání po celém obvodu staré fary. Také nás letos čeká obnova dveří do nové farní budovy, aby mohly spolehlivě sloužit všem, kteří jakkoli využívají naši farní učebnu. Chci tímto poděkovat všem dobrodincům i sponzorům, kteří přispěli nebo přispějí na realizaci těchto oprav. Zvláště děkujeme za finanční podporu obci Vlčnov.

Kubík

Měsícem září také začínají nejrůznější farní aktivity, mezi které patří i nedělní klub Kubík. Děkuji těm, kteří tuto bohoslužbu slova pro děti připravují a vedou. Děkuji i rodičům, že své děti posílají. Tímto chci také poprosit, aby byl respektován věk dětí, pro které je Kubík připravován. Je možné přijít s dítětem, které přichází poprvé, ale není možné, aby pravidelně přicházeli s dětmi i rodiče nebo aby byly posílány děti mladší čtyř let. Celá záležitost má totiž také za cíl pomoci rodičům ke klidnému prožití mše svaté v kostele. Rodiče s mladšími dětmi vybízím, aby při mši svaté zůstávali s dětmi blízko dveří kostela a postupně je učili být na bohoslužbách s druhými a respektovat je. Ze začátku to zvládnou třeba jen pár minut, a pak bude třeba odejít na chvíli do předsíně. Ale časem to zvládnou a můžete s nimi začít sedat v prvních lavicích, aby mohly sledovat dění u oltáře. Děkuji všem, že se svými dětmi přicházíte.

Cesta na bohoslužby

Stále častěji slýchám od farníků, že už není v jejich silách dojít do kostela, ale rádi by na mši svaté byli, kdyby je někdo přivezl. Vím, že takoví, co druhým nabídnou svezení autem do kostela, mezi námi jsou. Moc jim za to děkuji. Chci tímto poprosit i další. Všimněte si kolem sebe těch, kteří již nemohou z vlastních sil přicházet do našeho společenství, a nabídněte jim tuto bohulibou službu.

Audiokostel

Jsou pak mezi námi i ti, kteří jsou upoutáni na lůžko, nemohou již vycházet z domu nebo jde třeba o maminky u nemocného dítěte. Těm bychom rádi umožnili poslouchat dění v našem kostele skrze internetové rádio. Celou záležitost jsem již uvedl ve známost během měsíce srpna, ale nesetkala se s velkou odezvou u těchto potřebných. Proto jsme dosud zmíněnou službu v naší farnosti nezavedli. Chápu, že je dostatek jiných možností, např. Radio Proglas nebo TV Noe. Přesto ale nadále zůstává ve hře i tato možnost poslechu vlastních bohoslužeb prostřednictvím počítače, mobilu, tabletu či digitálního rádia s možností připojení k internetu.

Přeji hojné požehnání, dostatek sil a odhodlání do každého dne.

Váš P. Ladislav

Náš kostel

Tématem pro tento díl seriálu Náš kostel jsou varhany. První zmínku nalézáme v popisu starého kostela (jehož část se zachovala v tzv. „staré kapli“ dodnes). Na kůru (v západní části tehdejšího kostela) se nacházel positiv – termín pro malé varhany (historická fotografie vlevo dole). Ve farní kronice se píše: „Na choru jsou varhany opravené r. 1896. nákladem 300 zl od mistra Hauka z Uh. Hradiště.“

Dějiny varhan pak přetíná přestavba kostela v letech 1928 a 1929, kde už začíná historie varhan stávajících. Ve farní kronice čteme: „Po dohotovení hlavního oltáře a po postavení pneumatických varhan světoznámou firmou

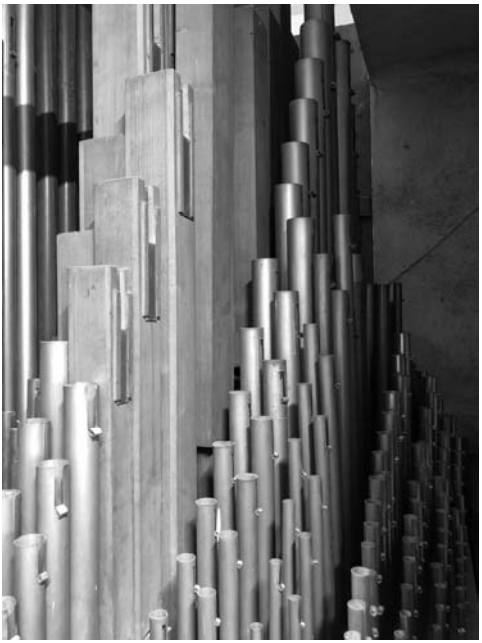

bří Riegrové z Krnova o 17 rejstřících s elektrickým pohonem za 73.000 Kč konala se dne 29. června 1930 konsekrace nového kostela, ke které do Vlčnova ráčil zavítati sám nejdp. arcibiskup Dr. Leopold Prečan se svými sekretáři Dr. Oldřichem Karlíkem a Dr. Stanislavem Zelou.“ Zmiňovaná varhanářská firma pracuje dodnes pod názvem Rieger – Kloss s. r. o. Další zmínky jsou pak o údržbě a opravách varhan. V roce 1986 byla provedena generální oprava, při níž podle pamětníků byla vlivem P. Angelika Mičky, OP změněna dispozice z postromantické na neoklasickou. Další opravy se konaly v roce 1996 a 1998, při které byl vy-

měněn elektromotor s ventilátorem k pohonu varhan. Před Velikonocemi roku 2006 byla provedena generální údržba varhanářem Richardem Stehlíkem z Rohatce.

Tolik záznamy nejen farní kroniky k tomuto úžasnému královskému nástroji, který jedinečným způsobem dotváří slavení mší svatých a dalších bohoslužeb v našem kostele.

am

Naše varhany v pojmech

Traktura: pneumatická

Manuály: dva

17 rejstříků: I. manuál: Mixtura 4x 1 1/3´, Flétna lesní 2´, Oktáva 4´, Flétna dutá 8´, Salicionál 8´, Principál 8´, Kornet 3x 2 2/3´; II. manuál: Kryt 8´, Principál 4´, Nasard 2 2/3´, Oktáva 2´, Tercie 1 3/5´, Cimbál 3x 1´; pedál: Subbass 16´, Kornet 3x 2 2/3´, Oktávbas 8´, Flétna basová 4´

Kubík

V neděli 16. září 2012 začal v naší farnosti fungovat nedělní klub Kubík a na den přesně 16. září 2018 zahájí 6. rok působení. Cíl Kubíka zůstává stále stejný – prožít bohoslužbu slova s dětmi ve věku od 4 let do 2. třídy s využitím prostředků odpovídajících jejich věkovému složení – četbou evangelia, vyprávěním příběhů, malováním, zpěvem a dalšími aktivitami, které mají pomoci upevnit příběh nebo poselství evangelia. Chci tímto poděkovat rodičům dětí za podporu, všem vedoucím za pomoc, nasazení a čas. Už se těšíme na stávající i nové návštěvníky Kubíka.

am

Královský nástroj

Ne náhodou jsou varhany nazývány královským nástrojem, vždyť jejich tóny dokáží jemně rozechvět srdce člověka i hřmotně probouzet. Do poloviny 18. století byly považovány za nejsložitější stroj, jaký kdy člověk vymyslel a zkonstruoval. Nejde jen o nástroj hudební, ale celkově o umělecké dílo, které vypovídá o zručné součinnosti nejrůznějších řemesel. Svůj talent zde mohou projevit nejen mistři na zvukové vybavení stroje, ale i ti, kteří vymýšlejí jejich vnější podobu. Ta musí souznít s daným prostorem. Královským nástrojem se nazývají také proto, že slouží k oslavě Krále – Boha. Varhany jsou v první řadě bohoslužebným nástrojem, který zažil vrchol svého vývoje v baroku. Jelikož právě pro varhany vznikla úžasná díla hudebních skladatelů (J. S. Bach, L. Böellmann, Ch. M. Widor nebo P. Eben), jsou vyhledávány i jako nástroj koncertní.

Zvuk ve varhanním stroji vzniká převážně vzduchem proudícím skrze píšťaly. Je to podobné jako s vínem. Tak jako vinař hledá v lahodném moku chutě nejrůznějšího ovoce, tak jednotlivé píšťaly vyluzují zvuk podobný řadě hudebních nástrojů. Ať už jsou to varhany malé nebo velké, každé jsou v rukách varhaníka připraveny naplnit prostor chrámu dalším rozměrem.

Varhany se skládají z tisíců dílků, které jsou složeny v jeden funkční celek. Přibližme si některé z nich.

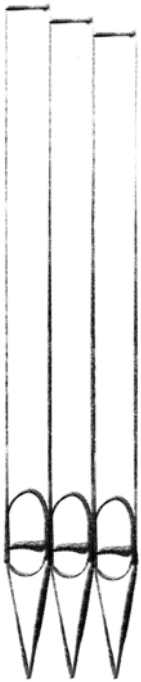

Varhanní skříň

Varhanní skříň je to, co na první pohled vidíme. Jde o jakousi „karosérii“, která skrývá a chrání pod kapotou zejména všechny píšťaly. Skříň bývá umístěna většinou na kůru nebo někdy i v blízkosti samotného oltáře. Je všemožně zdobena a vytváří součást liturgického prostoru.

Samotný varhanní stroj se skládá z **hracího stolu, vzdušnice, traktury, vzduchové soustavy a píšťal.**

Za **hrací stůl** usedá varhaník jako klavírista ke klavíru. Jen nemá jednu klaviaturu, ale hned několik. A k tomu jednu ovládá i nohama. Klaviatury u varhan se nazývají manuály a nohama se ovládají tzv. pedály. Hrací stůl je plný nejrůznějších tlačítek či páček, mnohdy i světýlek. Většina přepínačů slouží k ovládání rejstříků. Každý rejstřík nabídne jednu barvu zvuku (jakoby jeden hudební nástroj). Ty pak zkušený varhaník nejrůzněji kombinuje a vytváří nové a nové barvy varhanního „orchestru“. Hrací stůl může být podle typu součástí varhanní skříně nebo stát

samostatně někde opodál.

Jakýmsi srdcem varhan je **vzdušnice**, do které jsou zasazeny jednotlivé píšťaly. Celá „skříň“ (může být jedna nebo více) je protkána nejrůznějšími přepážkami a mechanismy, aby dodala vzduch píšťalám přesně podle „povelů“ varhaníka. Tyto povely je třeba od varhaníka ke vzdušnici nějak přenést. Od stisknuté klávesy na manuálu až po otevření ventilu s přívodem vzduchu do dané píšťaly umožňuje tzv. **traktura**. Ta může být buď *mechanická* (varhaník musí silou stisku uvést do pohybu celý mechanismus), nebo *pneumatická* (pokyn je veden vzduchovými trubičkami), nebo *elektrická* (nejmodernější způsob přenosu). Pak je potřeba vzduchu, který rozeznívá samotné píšťaly. Ten nám do stroje vhání **vzduchová soustava**, kterou tvoří vzduchové čerpadlo (motor), měch (vytváří patřičný tlak vzduchu) a vzduchové kanály, které přivádějí vzduch do samotných vzdušnic. Už jsme vzpomněli, že „tvář“ varhan – krásu jejich zvuku – tvoří **píšťaly**. V nich je uloženo kouzlo daného nástroje. Ty jsou nejčastěji vyrobeny z kovu nebo dřeva. Každý jednotlivý tón v dané barvě zastupuje jedna píšťala. Těch je proto ve varhanách velké množství. Například známé varhany v kostele sv. Mořice v Olomouci jich ve své skříni skrývají 10.400.

Naše varhany ve Vlčnově jsou o poznání menší. Ale jsou těmi „největšími“ ve Vlčnově. Jsou místním uměleckým dílem, kterým se jako současná generace těšíme, ale také ho chráníme a jednou předáme dalším generacím. V roce 2019 to bude 90 let, kdy byly postaveny. Kéž mohou být nyní ale i v budoucnu královským nástrojem, prostřednictvím kterého budeme chválit našeho nebeského Krále.

P. Ladislav

Z farních kronik

Předchozími čísly časopisu Jákob jsme započali sérii článků, prostřednictvím nichž bychom vám rádi představili některé momenty naší farnosti očima kněží, kteří zde v posledních 100 letech působili. Válečné a těsně poválečné období, které jsme v posledním čísle opustili, střídá doba výstavby a poměrného klidu.

Od roku 1910 sloužil ve Vlčnově otec Jan Flašar, který ve Vlčnově působil 19 let. Za jeho působení byl přistaven nový kostel, který se však světil až za jeho nástupce otce Antonína Čevely roku 1930.

Mezníky:
1921: zvolení nového arcibiskupa A. C. Stojana
1922: zřízení obecní knihovny; prvním knihovníkem byl Vincenc Mikulec
zřízení pálenice a sušárny ovoce na Žlebě
1923: volby do zastupitelstva obce, výstavba silnic
1924: svěcení obnoveného dřevěného kříže „pod starými horami“
1925: americké návštěvy farnosti
1926: založení Hospodářského družstva
1927: postavení a posvěcení Hýblova kříže
1928: započata stavba nového kostela
1929: dostavení nového kostela
1930: posvěcení nového kostela
misie ve Vlčnově
nástup hospodářské krize

1921

Dne 3. dubna 1921 byl jmenován novým biskupem Antonín Cyril Stojan. *„Lid moravský dokázal svoji vděčnosť k němu, že se k svěcení jeho dostavilo přes 70.000 lidí do Olomouce. Ze Slovácka byla účasť nejvelkolepější.“*

1922

Bez podrobnějšího zápisu.

1923

V roce 1923 byly pořádány obecní volby, v nichž mělo být zvoleno třicet členů obecního zastupitelstva. Původně byly strany tři: Lidová, Agrární a Čes. socialistů. *„Před volbami neblahou nevraživostí úsedlých s domkaři se Lidová strana rozštěpila na dvě do voleb samostatně jdoucí strany, totiž: Lidovou rolníků a Lidovou domkařů.“* V tomtéž roce byla po žádostech občanů v Rybářích a Za humny povolena stavba silnic. Žadatelé těchto silnic sami provedli zemní práce a poskytli 50% kamene. *„Následkem rozmnožení počtu obyvatel byl stavební ruch dosti čilý. Stavěno kde jen poněkud možno; na pozemcích za humny, v obci samé odprodána stavební místa nad dědinou na „Rajčůchu“ i na pozemku Drahy podél silnice.“* V letech 1921 – 1923 bylo postaveno přes 30 nových domů mimo přestavby a adaptace z búd pod „Bočky“ a pod „Starými horami“.

1924

Koncem července 1924 se na Velehradě konal sjezd, při jehož příležitosti byla posvěcena budova „Stojanov“, na jejíž zřízení poskytla naše farnost 200 Kčsl.

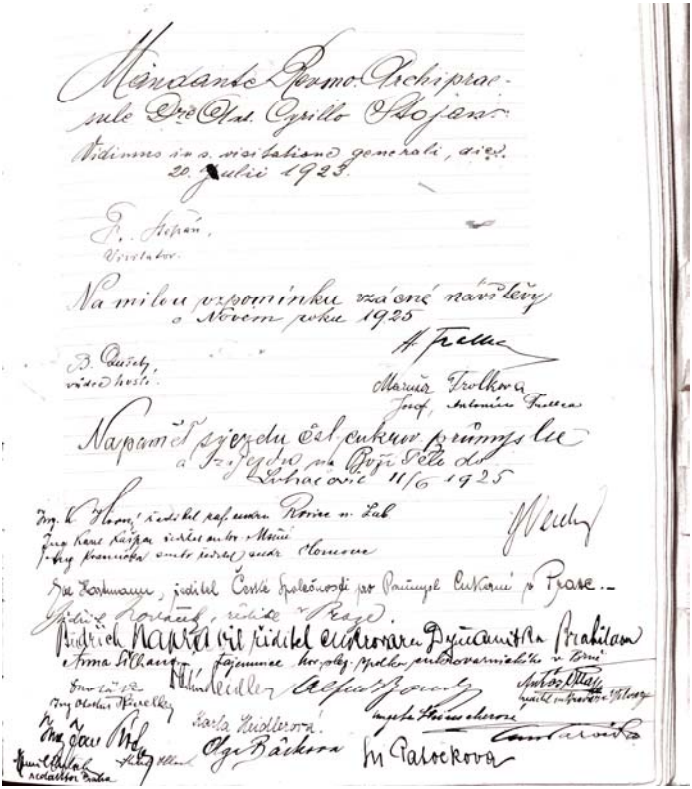

1925

Bez podrobnějšího zápisu

1926

Den 11. července 1926 byl dnem primičním pro rodáka P. Josefa Mošťka. *„O 3/4 na 9 hod. se vyzvánělo a o 9 hod. vyšel z kostela průvod ku rodnému domu vlp. primicianta. Tam měl místní farář Jan Flášar promluvu k rodičům jeho, po níž mu udělili své požehnání.“* Téhož roku se konaly, dle ustanovení Sv. otce vroucí modlitby za pronásledované křesťany, *„neb v Mexiku opakovaly se hrozné výjevy jako za dnů Neronových v Římě.“* Tento rok byl deštivý, takže i průvod Božího Těla byl odložen o týden. *„Duch školy, jaký byl, možno posouditi z toho, že jsme tu měli 4 učitelské síly odpadlíků a největší pozornosť věnována ve škole husitismu v čítánkách, ve psaní, v dějepisu, v té podivné občanské nauce, jež byla jako pytel pro všecko.“* Dne 4. října 1926 po mši svaté promluvil místní farář k rodině Šenkově, která odchovala řeholnímu stavu pět bratří, a to syna Františka = fr. Paschal, syna Josefa = fr. Matouš, syna Antonína = fr. Štěpán, syna Aloise = fr. Didacus a syna Vincence = fr. Theodor.

1927

Na hody 31. července připadla oslava čtyřicetiletého kněžství otce J. Flašara. Tentýž den odpoledne vyšlo procesí s družicemi a hudbou k nově postavenému dubovému Hýblovu kříži, zbudovanému manžely Tomášem a Františkou Hýblový-

mi. Ten byl za účasti kněží posvěcen.

1928

Po dlouhých a četných přípravách na stavbu farního kostela, byly církevními a civilními úřady schváleny plány zhotovené prof. Ing. Vladimírem Fischerem z Brna. Dnem 8. června pak došlo k odbourání středního kostela starého, střech kostelních i věžní. Práci zednickou, tesařskou a kamenickou konal stavitel O. Jedlička z Uherského Hradiště. Po zboření prostřední části kostela bylo v hloubce 1 – 1½ metru objeveno ossarium, *„bylo nutno kosti lidské odtud převážeti na hřbitov."* Bohoslužby se zatím konaly ve zbylé části starého kostela. Dne 25. června 1928 byl položen základní kámen do novostavby v základech nového presbytáře. Rok 1928 byl také rokem jubilejním – desetiletého trvání československé republiky. *„V předvečer 27. 10. o 6 hod. shromáždili se farníci velcí i malí pod kostelem a vyšli v průvodu od obecního domu za zvuků obojí kapely po osadě hore i dolů a průvod se ukončil u „lípy svobody", kde po promluvě starosty obce Františka Zemka zapěli hymny ‚Kde domov můj?' a ‚Nad Tatrú se blýská' ‚Hej Slované!' ... v neděli ... se odebrali do kostela, kde čten napřed pastýřský list všech biskupů a po mši sv. ‚Te Deum' zapěno jakož i chorál sv. Václava."* Počasí bylo tento rok v zimě abnormální. *„Prosincem nastalá zima nepovolila a vánoční zpověď při ukrutné zimě 30 – 35° pod nulou konána i ve farní budově. Na Vánoce silně mrzlo a bohoslužba knězi i věřícím byla obtížná; celý 1/4 rok neustále mrzlo při množství sněhu tak hrozně, že při 35° zimy i stromy bylo slyšeti jak praskají; voda v konvičkách i víno v kalichu zamrzalo, takže jsme museli nádoby posvátné před Bohoslužbou v kuchyni sehřívati a tam se oblekati. Též hroby přes 1m hloubky zamrzly, že nebylo snadno hrob vykopati patřičně."*

1929

V únoru 1929 byla naše obec pro závěje na tři dny odříznuta od světa a cesta do města se objížděla přes Hradčovice. V prozatímním kostele nešlo pro zimu vydržet déle jak 1/2 hodiny. *„V sobotu před I. nedělí adventní byla přenesena Nejsvět. Svátost Oltářní v průvodu věřících z provisorního kostela (stodoly) do kostela nového, dosud nekonsekrovaného."* Novým kostelníkem se po svém strýcovi stal Vincenc Knotek.

1930

V roce 1930 byla, po nástupu nového kněze Antonína Čevely, po dvaceti letech opravena farní budova. Na tuto opravu přispěla obec obnosem 26.000 Kč a nový farář obnosem přes 20.000 Kč z vlastního jmění. *„Ač přístavba nového kostela byla dokončena již v roce 1929, přece nemohlo býti přikročeno ke konsekraci kos-*

tela dříve, dokud nebyla pořízena nová mensa na hlavní oltář." Teprve po dohotovení hlavního oltáře a po postavení pneumatických varhan světoznámou firmou bratří Riegrů z Krnova, se konala dne 29. června 1930 konsekrace nového kostela, ke které do Vlčnova zavítal sám arcibiskup Dr. Leopold Prečan (fotografie dole). *„Po příchodu do kostela udělil arcibiskup svátost biřmování biřmovancům z Vlčnova, Bánova, Hluku, Dolního Němčí, Horního Němčí a Prakšic."* Téhož roku pozval P. Antonín Čevela do Vlčnova věhlasného kazatele řádu sv. Dominika P. Odila Pospíšila a Losáka ke konání sv. Missií. Těchto Missií, až na nepatrné výjimky, zúčastnili se denně (a to po dobu 10 dní) všichni farníci. V době sv. Missií přistoupilo ke sv. zpovědi 2.100 lidí a přes 4.000 k sv. přijímání. Roku 1930, hned po žních, začala takzvaná světová krize. *„Začaly laciněti hospodářské produkty, hlavně obilí a dobytek, lidé trpěli nedostatkem peněz a byla velká nezaměstnanost, takže stát vyplácel chudým lidem podporu v nezaměstnanosti."*

bj

Pan farář si postěžuje kostelníkovi: „To není možné, kostel je poloprázdný. Kde jsou všichni? Dokonce ani varhaník nepřišel - kdo teď bude hrát?"
„Česko s Kanadou!"

Naši čeští a moravští **biskupové**

Poslední díl seriálu o našich biskupech věnujeme otci arcibiskupovi Janu Graubnerovi, který nedávno oslavil své kulatiny.

Rozlehlé prostory olomoucké katedrály se většinou zaplní jen při velkých liturgických slavnostech. Tentokrát však praskaly ve švech díky stovkám gratulantů, kteří přišli otci arcibiskupovi Janovi popřát k jeho 70. narozeninám.

Významná data otce arcibiskupa Jana Graubnera:

narození 29. 8. 1948
kněžské svěcení 23. 6. 1973
jmenování tit. biskupem 17. 3. 1990
biskupské svěcení 7. 4. 1990
jmenování arcibiskupem 28. 9. 1992
převzetí arcidiecéze 7. 11. 1992
svátek 31. ledna

S vděčností za dožitých sedmdesát let a také za 45 let kněžství celebroval arcibiskup Jan Graubner mši svatou v zaplněné olomoucké katedrále sv. Václava. Oslavy v sobotu 1. září 2018 dále nabídly zahradní slavnost s občerstvením a možnost prohlédnout si některé památky, lidé přitom pamatovali také na pronásledované křesťany.

Ve vstupním průvodu, který úderem půl jedenácté vstoupil v sobotu do chrámové lodi olomouckého dómu, kráčelo před oslavencem více než osmdesát ministrantů, na dvacet kněží – především děkanů olomoucké arcidiecéze – a také deset biskupů. Byli mezi nimi tři místní pomocní biskupové, ordináři sousedních moravských diecézí nebo sídelní biskupové z Českých Budějovic, Litoměřic a Plzně. Další téměř stovka kněží již čekala v presbytáři katedrály.

„Mám radost, protože cítím, že jsme rodina," zahájil arcibiskup Graubner svou promluvu a zavzpomínal na rodinný zvyk ze svého dětství. „Byli jsme vedení k tomu, že když má někdo svátek nebo narozeniny, je pro něj nejcennějším dárkem, když všichni jdeme ke zpovědi a ke přijímání. Protože jsme věděli, jak je zpověď náročná, takového dár-

ku jsme si vážili," řekl.

V době, kdy se všechno považuje za samozřejmost, nás podle olomouckého arcibiskupa liturgie vede opačným směrem – k vděčnosti za sebe i za lidi ve svém okolí. „Chci Pánu děkovat nejen za to, co dal mně, ale také za všechny, kdo nějakým způsobem spolupracují na poslání, které mi Pán svěřil," uvedl a ocenil pak úsilí všech, kdo budují Boží království ve svých rodinách navzdory pokušením a zkouškám, kdo ho budují svou pomocí ve farnosti i těm, kdo mají odvahu vnášet Kristovo světlo a jeho pokoj do světa, mimo církev.

„Často se dnes naříká na ty nahoře. Mělo by nás ale napadnout: Co já dělám proto, aby to bylo lepší? Jaké příležitosti a možnosti dal Bůh mně? Zůstat čistý je pohodlné, ale člověk pak má taky prázdné ruce," upozornil arcibiskup Graubner a připomenul jeden konkrétní způsob, jak se věřící mohou angažovat: svým podpisem pod petici na podporu rodiny a především jejím šířením mezi ostatní.

„Zároveň bych byl rád, abychom dnes mysleli na ty nejpotřebnější. Proto můžete přispět křesťanům na Blízkém východě, kteří byli vyhnaní ze svých domovů. Teď mají možnost se vrátit, ale s prázdnýma rukama do vypálených domů. Povinností křesťanů je myslet na své spolubratry," zdůraznil olomoucký arcibiskup a dodal: „Děkuju všem, kdo se přidají, a prosím Pána, aby nás naplnil svou radostí."

V závěru bohoslužby si oslavenec vyslechl gratulace ke svým sedmdesátinám. Jménem České biskupské konference mu blahopřál litoměřický biskup Jan Baxant, za diecézní kněze a jáhny přišel s gratulací Mons. Vojtěch Šíma, přání členů metropolitní kapituly tlumočil její děkan a pomocný biskup Antonín Basler a s přáním do dalších let vystoupil také biskup František Václav Lobkowicz a zástupci ministrantů, pracovníků kurie nebo arcibiskupstvím zřízených společností.

A gratulacím naslouchal olomoucký arcibiskup také po skončení bohoslužby vedle katedrály, kde se lidem podávalo slavnostní pohoštění. Lidé rovněž mohli vyrazit na prohlídky několika historických objektů. Přímo v katedrále byly zdarma přístupné hned dvě výstavy, první věnovaná cestovateli, orientalistovi a fotografovi Aloisi Musilovi a druhá s obrazy Jaroslawa Sebastiana Pastuszaka z jeho „Třebíčského cyklu". Za poloviční cenu mohli lidé zavítat do Arcidiecézního muzea a zdarma se otevřel i nedaleký Arcibiskupský palác.

mi, zdroj: Jiří Gračka, www.ado.cz, biskupský znak zdroj Wikipedia

Ohlédnutí za...

Farním dnem

Už tradičně se v naší farnosti na konci školního roku konal farní den. I když jsme tento rok neměli žádného vzácného hosta, vystačili jsme si opravdu sami, tak nějak řečeno v rodinném kruhu.

O scénku se mám postarala farní rada a o hudbu schola. Jako vždy nechyběla projížďka na koních a skákací hrad. Novinkou byl koutek pro malé děti a malování na obličej, které se dětem moc líbilo. Ani tentokrát nechybělo občerstvení všeho druhu, do kterého mohl každý přispět svým dílem. Všem patří velké poděkování, ať už těm, kteří přiložili ruku k dílu, anebo těm, kteří se přišli pobavit a potěšit se svými přáteli.

Poutí na Svatý Antonínek

V neděli 12. srpna 2018 jsme se už po několikáté vydali na pěší pouť ke sv. Antonínovi. Po požehnání od otce Ladislava vyrazilo asi dvacet poutníků za opravdu velmi slunečného počasí na cestu. V Ostrožské Lhotě jsme se zastavili ke krátkému občerstvení a pak zase vzhůru do kopce. Mše svatá začala slavnostním průvodem v čele s hasiči z farnosti Kněždub a Tvarožná Lhota, kteří nesli slavnostní korouhve. U oltáře koncelebrovali P. Jan Turko a otec Ladislav. O hudební doprovod se spravedlivě podělila dechová hudba z Vlčnova a schola z Kněždubu. Po mši svaté jsme byli všichni zváni na malé občerstvení. Byla to krásně prožitá a požehnaná neděle.

mami

Malá Evička šla poprvé do školy. Druhý den ji maminka budí:
„Vstávej, Evičko, musíš do školy!“
„Cože, ještě jednou?“

„Pepíčku, jaké vlasy má tvůj otec?“
„On má jenom hlavu!“

Vzpomínky **na prázdniny**

V životě zažíváme vedle okamžiků radosti a štěstí i bolest a zklamání. A taky dostáváme od života výzvy. Je jen na nás, zdali je přijmeme nebo odmítneme.

Jednou takovou výzvou, pro mě do té doby docela neznámou, byla možnost prožít několik prázdninových dnů na soustředění s našimi ministranty a scholou.

Z každodenního shonu a stereotypu všednosti jsem se ocitla s našimi dětmi, mládeží a dospělými v tak trochu jiném světě, ve světě plném lásky, ochoty, pomoci, přijetí... byl to vlastně takový můj vpád mezi partu sehranou mezi sebou, která se zná už nějaký ten pátek.

Z vlastních zkušeností vím, že nebývá jednoduché se začlenit do něčeho zaběhnutého, ve většině případů se člověk setká spíš s nepochopením.

Tady to ale bylo něco jiného, do dneška pro mě nepochopitelného. Přijali mě mezi sebe, i když jsem byla věkově nejstarší, a mnohé jsem do té doby znala jenom tak letmo, buďto z kostela nebo z farních akcí. Tady jsme spolu byli od rána do večera,

prostě 24 hodin denně.

Zažila jsem s těmi staršími ranní a večerní modlitby breviáře, účastnila jsem se i slavení mší svatých a nedokázala jsem skrýt slzy dojetí i radosti při večerních chválách při svíčkách ve ztemnělém kostele.

Týden uběhl strašně rychle... Jsem neskonale vděčná za tuto výzvu, za to, že jsem ji dokázala přijmout, a věřím, že ještě dlouho budu čerpat z nekonečné Boží lásky, která byla všude kolem nás.

Letošní léto bylo plné sluníčka, a jsem moc ráda, že jsem si pomyslné sluníčko v duši odvezla i z letošního soustředění prožitého s našim otcem Ladislavem, s našimi ministranty, kteří šíří Boží lásku u oltáře, a se scholou Samuel, která svým zpěvem chválí a oslavuje Boha.

ač

Jak to bylo při stvoření?
Co je pravda a co není?

Mnozí z nás jsme v neděli
páru o tom neměli…

Světlo a tma, země, vody,
hvězdy, co se rozjasní,
potom stromy, ptáci, ryby
a zvířata ostatní.

Člověk, to je jasné hned,
stvořen byl až naposled.

Dostal k tomu úkol velký:
Starat se o broučky, včelky,
o veškeré stvoření
v povětří i na zemi.

Tohle všechno teď už znám,
na SMS vzpomínám.

ms

Letošním rokem jsme s naší scholou a ministranty navštívili faru ve Velkých Losinách. Téma celého týdne bylo stvoření světa. Všichni jsme si vyzkoušeli i to, jaké to je být bez světla a slepý. Dále jsme šli na dlouhou túru, která vedla skoro jen do kopců. Zašli jsme se podívat i na starý dřevěný kostel, kde bývá mše svatá jen jednou za rok. Vyzkoušeli jsme si také zpívat soubor chval ze zpěvníčku. Všem se to zalíbilo, takže v tom budeme pokračovat i nadále u nás v kostele. Celý týden jsme hráli hodně her a všichni si to nesmírně užili. Doufám, že příští rok se všichni setkáme zase.

kk

Autoři fotografií:
Eliška Čičelová: 17
Viktor Čičel: 2
Člověk a víra - Dominik Novák: 12, 13
P. Ladislav Kunc: titulní strana, 4 nahoře, 5, 7, 14, 15, 16, 18, 20
archív farnosti: 4 dole, 9, 11

Program

neděle 23. 9.	
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
10.30 hodin	Setkání s rodiči prvokomunikantů
14.00 hodin	Den otevřených dveří
neděle 21. 10.	**29. neděle v mezidobí**
	Misijní neděle
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
čtvrtek 1. 11.	**Slavnost Všech svatých**
	Doporučený zasvěcený svátek
18.00 hodin	Mše svatá ze slavnosti
pátek 2. 11.	**Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**
18.00 hodin	Mše svatá
neděle 4. 11.	**31. neděle v mezidobí**
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
14.30 hodin	Dušičková pobožnost
neděle 18. 11.	**33. neděle v mezidobí**
	Den Bible
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
neděle 2. 12.	**1. neděle adventní**
	Začíná nový liturgický rok (cyklus C)
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov. Redakci tvoří Marie Mikuláštíková, Anna Mošťková, Martina Ingrová a Bronislava Jakoubková pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce: jakob.redakce@seznam.cz

Tisk: www.vydavatelstvibrazda.cz